

[Hans Knudsen.]

folkepensionsbidraget har medført, og for hvilken kommunerne ikke hidtil har fået noget vederlag.

Med disse bemærkninger kan jeg på hele udvalgets vegne indstille de to ændringsforslag i betænkningen over udskrivningslovforslaget til vedtagelse og det af den kommunistiske gruppe stillede ændringsforslag uden for betænkningen til forkastelse. Samtidig anbefaler jeg de tre lovforslags overgang til tredje behandling.

Alfred Jensen: Ved disse tre lovforslags første behandling i tinget berørte jeg en hel del problemer angående forbedring dels af børnetilskudsloven, dels af loven om udskrivning af indkomst- og formueskat. Jeg forstod, at der ved første behandling hos ordførerne var nogen utilfredshed med, at den foreslåede skattelettelse kun blev givet til ikke-forsørgere. Man var vel klar over, at det var nødvendigt, at skalaen blev ændret, for at man kunne komme de 165 000 medborgere til hjælp, der efter de nye regler for beregning af forsørgerstilling blev overført til ikke-forsørgerne gruppe. Jeg havde egentlig efter denne debat regnet med, at man ville fremsætte forslag om skattelettelse også til forsørgere, men det er ikke tilfældet. Der foreligger her et forslag, som vil betyde, at der gives skattelettelse til en større gruppe af ikke-forsørgere, idet skalaindtægtsgrænsen foreslås forhøjet fra 9 000 kr. til 12 000 kr. Den kommunistiske gruppe har selvsagt ikke noget imod, at der sker en sådan ændring, men vi har vore betænkeligheder ved de betingelser, der er knyttet hertil. Vi får vel senere anledning til at udtale os om det bebudede forslag om opsparing som betingelse for at få del i skattelettelsen, men jeg vil allerede nu sige, at det forekommer os urimeligt og alt for snævert, at der kun skal være tale om den opsparing, som præsteres ved indskud i banker og sparekasser. De, der bekoster en uddannelse eller på anden vis sørger for at sikre deres fremtid, bør også nyde godt af den skattelettelse, der her er tale om. Rent principielt mener vi i øvrigt ikke, at en skattelettelse som den foreslåede bør være forbundet med et krav om op-

sparing. Men selv om vi kan gå ind for det, der her er foreslået, mener vi ikke, at forslaget er nok. Man burde også have behandlet forsørgerens stilling og fundet frem til en lettelse i skatten for forsørgere med små indkomster. Jeg skal ikke komme ind på alle de betragtninger, der her kan gøres gældende, det har jeg gjort før; jeg vil bare igen fastslå, at tusinder og atter tusinder af medborgere på grund af pengenes forringelse og den deraf følgende regulering af indtægterne vil komme til at betale betydeligt mere i skat i det kommende år end i indeværende år, uden at man har gjort noget som helst for at sikre dem mod en sådan stigning. Vi har tidligere påtalt dette, da vi diskuterede forsørgerbegrebet, og vi har gang på gang foreslået, at forsørgerfradraget skulle ajourføres. Vi kan godt se, at når man ikke går med til en sådan ajourføring, må man ændre sætterne i skatteskalaen, men det er heller ikke sket.

For at råde bod herpå har vi tidligere — også i dette folketingsår — foreslået, at der skulle foretages et fradrag i den skattepligtige indkomst på 1 000 kr., når indkomsten var 15 000 kr. eller derunder. For at der ikke skal være nogen misforståelse, vil jeg sige, at det drejer sig om et nedslag i indkomsten og ikke om et nedslag i skatten. Vort ændringsforslag er egentlig af samme beskaffenhed som det, vi stillede i fjor. Jeg har undersøgt, hvad årsagen kunne være til, at det kunne give anledning til misforståelse, og det har jeg kunnet gøre med særdeles god grund, eftersom det ikke er os, der har udformet ændringsforslaget. Det er udarbejdet i ministeriet efter henvendelse fra folketingssekretariatet, og for at det ikke skal give anledning til diskussion eller misforståelse, har vi altså foretaget den ændring, at der i ændringsforslaget ikke længere står: „skatteansættelsen“, men kun: „ansættelsen“.

Desuden går vort ændringsforslag i lighed med tidligere ud på, at der skal ske en aftrapning for indtægter mellem 15 000 og 19 000 kr. Vi har som tidligere foreslået, at denne bestemmelse skulle indgå som en ny paragraf efter § 1. Jeg skal anbefale dette ændringsforslag til vedtagelse. Det forekommer mig, at der altid har været en saglig begrundelse for et sådant nedslag,